

PRENUMERATA.

Kurier Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

KURIER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nakrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyszażanie i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmują kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 12 poł.

Dziś: Franciszki W.
Piątek: 40 Męczenników.
Sobota: Konstancja.
Niedziela: Grzegorza P.

Wschód słońca o godzinie 6-ej minut 36.
Zachód 5-ej 48
Długość dnia godzina 11 24
Przybyło 3 46

Wschód księżyca o godzinie 9 minut 11 w.
Zachód 7 39 r.
Wysokość wody na Wiśle st. 9 c. 11 (st. 10 c. 8).
Dziś o godzinie 4-ej rano zima 22

Poniedziałek: Niofara Męcz.
Wtorek: Matydy Król.
Środa: Longina M.
Czwartek: Cyrjaka Dżakona.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 517.
W Łodzi kantor własny. Piotrkowska 3241, telefon nr. 313.

KALENDARZ.

Intona słowiańska: Dziś Bożestawa, jutro Ludosławy.

Zgromadzenia: Sesja wyborcza zgromadzenia cieśli. (Sala magistratu—5 po południu.) — Posiedzenie członków sekcji IV-ej drobnego przemysłu i handlu Towarzystwa popierania przemysłu i handlu. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.—7½ wieczorem.)

Zapisy: Siódmy dzień zapisów kandydatów do kolonii letnich dla ubogich dzieci. (Z zapisami przybywać winni do lecznicy I-ej przy ulicy Niecałej № 1-szy od godz. 7½ wieczorem sami rodzice, bez dzieci, które nie mogą być młodsze nad lat 8 i starsze nad lat 13.)

Wystawy stale: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 4-ej po południu.) — Wystawa obrazów Krywulki. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 8-ej wieczorem.) — Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Nowy Świat nr. 27—od 10-ej rano do 7½ wiecz.) — Wystawa etnograficzna. (Krak.-Przedm. 17—od 10-ej rano do 4-ej po poł.) — Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego krajowego. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm. № 66—codziennie od 10-ej rano do 4-ej po południu, w niedziele zaś i święta od 12—4-ej po południu. Wejście bezpłatne.)

Zabawy: Rant na korzyść ubogich chorych, pozostających pod opieką Towarzystwa pań św. Wincentego a Paulo. (Sala ratuszowa—9 wieczorem.)

Teatry: Wielki: dziś „Moc przeznaczenia” (z udziałem panny Augustyny Cruz i p. Russitano); jutro „Afrykanka” (z udziałem panny Kazimierzy Hellerówny i p. Oktawjusza Nouvelliego); — R o z m a i t o ś c i: dziś „Te, które się szanuje” oraz „Nieszczęśliwi”; jutro „Fredzio”; — Mały: dziś „Dzień i noc”; jutro „Mezanka-panna” oraz „Gondoljerzy”. (7½ wieczorem.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajdują się na dzień dzisiejszy 9178 rs. 19 kop. (Pożyczki wydawane będą od 9-ej rano do 2-ej po południu, wykup zaś i prolongata uskuteczniają się od 9-ej rano do 3-ej po południu.)

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

— St. Petersburg. wied. informują, iż nowy komitet ubezpieczeniowy otrzyma prawo wytaczania towarzystwom ubezpieczeń spraw o likwidację, ilekroć okaże się, iż te towarzystwa utraciły część swego kapitału zakładowego.

— Ekspedycje towarowe kolei nadwiślańskiej otrzymały polecenie, aby transporty ryb, wysyłane pełnymi wagonami w komunikacji bezpośredniej trzeciej grupy, za frachtami pośpiesznymi, obliczane były według 4-ej klasy, bez opłaty na rzecz skarbu.

Z ulgi tej nie korzystają transporty ryb solonych, oraz pakowanych w puszkach blaszanych i słojach, wysyłanych za frachtami zwyczajnymi i pośpiesznymi.

— Wczoraj, o godzinie 11-ej wieczorem, pociągiem osobnym kolei nadwiślańskiej wyjechali naczelnicy tejże kolei, celem zwiedzenia linii, oraz stanu budynków. Za kilkanaście zaś dni spodziewany jest przyjazd do Warszawy głównego inspektora kolei, pułkownika v. Wendrycha, który zamierza odbyć rewizję wszystkich tutejszych kolei.

— Z polecenia departamentu kolejowego służba konduktorska zobowiązana została do obznajmiania się z doraźnym sposobem niesienia pomocy pasażerom, którzy zaslali w pociągu. Wydano instrukcję, w której na odpowiednich figurach przedstawiono najłatwiejsze sposoby niesienia pomocy rannym i chorym. Niedługo naczelnicy ruchu egzaminować będą służbę konduktorską ze znajomości instrukcji.

— Sprawa uregulowania placu na rogu ulicy Miodowej i Krakowskiego-Przedmieścia jest blizką urzędowania, gdyż radca prawny magistratu zaopiniował, że można zawrzeć umowę z p. Kopystyńskim, właścicielem sąsiedniej nieruchomości co do zbycia placu, który wobec niedopełnienia warunków kupna przez sukcesorów s. p. Jana Mieczkowskiego przechodzi znowu po załatwieniu formalności prawnych na rzecz magistratu.

— Mieszkańcy Szmulowizny, Nowej Pragi i Kamionki wystąpili do władzy z prośbą o posunięcie rogatki Zabkowskiej do nowych granic miasta, gdyż obecnie mimo opłacania podatków na równi z obywatelami miejskimi, mieszkańcy tych przedmieść nie korzystają z przywilejów, obywatelom miejskim przysługujących. Władza przychylnie przyjęła prośbę i poleciła zarządowi miejskiemu, przyspieszyć posunięcie rogatki do granicy miasta.

— Nadeszła decyzja władzy na oddanie warszawskiemu towarzystwu rybackiemu w 12-letnią dzierżawę posesji miejskiej nr. 2,799 przestrzeni 1,145 łokci kwadratowych, na warunkach przez władzę miejską określonych.

— Podług dokonanego spisu na przedmieściach Wola-Koło znajduje się obecnie 54 wiatraków.

— Dowiadujemy się, że kuchnia tania nr. 2 od 1-go kwietnia r. b. przeniesiona zostanie na ulicę Oboźną nr. 9 do domu małżonków Krause. Marki obiadów sprzedają sklepy Cholewińskiego i Winiarskiego (Nowy Świat róg Wareckiej.)

— Fabrykant tutejszy, p. Żerański, wystąpił do p. prezydenta miasta z podaniem o pozwolenie odbycia w magistracie w obecności techników higienistów i członków zarządu miejskiego, oraz osób zaproszonych prób z nowowynalezionym przyrządem mechanicznym do froterowania.

— Sesja zgromadzenia kapeluszników odbyła się w mieszkaniu starszego p. Gintera. Zapisano 5-ciu uczniów, na czeladnika wyzwolono Karola Stengera. Z poprzedniej sesji pozostało 358 rs. 70 kop., dochód wynosił 61 rs. 37 kop., wydatki 37 rs. 25 kop., obecnie w kasie znajduje się 382 rs. 82 kop.

— Na półrocznej sesji zgromadzenia kotlarzy zapisano 11-tu uczniów, na czeladników wyzwolono: Franciszka Raciborskiego, Edwarda Pronaszkę, Władysława Kucę, Marcina Babińskiego, Edwarda Hausmana, Franciszka Niemczewskiego, Juliana Młyńczyka, Piotra Bagińskiego, Wawrzyńca Kosińskiego. Do grona majstrów przyjęto p. Wilhelma Eksteina. Kasa zgromadzenia posiada 3,040 rs.

— Analiza bakteriologiczna wody wiślanej, dokonana w d. 2-im b. m. przez pracownię bakteriologiczną dra Bujwida, wykryła, że jeden centymetr sześcienny wody niefiltrowanej, zaczerpniętej przy smoku wodociagowym, zawiera 23,220 bakterij; ta sama woda niefiltrowana, świeżo wprowadzona do basenów osadowych—18,200; woda filtrowana z filtru, działającego z d. 17-go stycznia, przy ciśnieniu 40 tu centymetrów—90; woda filtrowana z rezerwuaru—300; woda filtrowana z kranu w laboratorium (ul. Bednarska)—226. Filtry działają zupełnie zadowalniająco. Bakterij chorobotwórczych nie znaleziono.

— Dnia 13-go b. m., t. j. w nadchodzący poniedziałek, o godzinie 7½ wieczorem, w lokalu warszawskiego oddziału Towarzystwa popierania rolnictwa przemysłu i handlu, odbędzie się posiedzenie człon-

51)

NAFTA.
POWIEŚĆ
Sewera.

(Dalszy ciąg.)

W atmosferze miasta, konwenansowych form etykiety i ciasnych kół salonowych, powoli przywykał do biedy, godził się ze swoim losem, nie widząc przed sobą żadnego możliwego ratunku. Obecnie praca fizyczna, górskie powietrze, zdrowie i nadzieja szarpały jego organizm. Powrócił do kopalni zmęczony późno w noc. Światelka w szopie, okrywającej kociel, i we wnętrzu wieży przyciszony jęk świda świadczyły o nieustającej na chwilę pracy.

„Wszystko w porządku... Więc czegoż te przecucia i parokszmy, w których, zdaje mi się, że jakaś chuda, zimna, koścista ręka chwyta mnie i ścisła?...“

Resztę nocy przespał twardo. Mroźne słońce już orózwiliło las, gdy Antek wniósł do pokoju samowar.

— Wrócił pan?—spytał go, budząc się Zygmunt.

— Wrócił; zapuścił liżkę, wyciągnęli i cośik radzą z majstrami.

Zygmunt się zerwał, umył, nastawił czajnik na samowar i czekał.

W pół godziny przyszedł Stefan, uściśnili się za ręce i długą chwilę milczeli.

Stefanowi oczy błyszczały fosforycznie. Na ciemnej skórze twarzy łatwo było dostrzedz wypieków.

— Skończyło się—rzekł stanowczo i smutnie.

Zygmunt się nie odzywał.

— Nafty w szybie kanadyjskim niema i nie będzie, robota wstrzymana. Wczoraj ze starej studni wypompowano trzy beczki, a te nie opłaca kosztów... Jeżeli ja mówię, że źle, to już pewno ostatnia isierka nadziei zgasła...

— Kij w rękę i w świat...

— Wczoraj byleś w mieście—przerwał mu Zygmunt.

— I żyd na moją osobistą ucziwość dał dwa tysiące.

Wyjął pulares i rzucił go na stół.

Zygmunt obliczył dwadzieścia stówek.

— Miałem jeszcze iskrę nadziei i dlatego wziąłem.

— Zgasła?

— Po powrocie i ostatecznej naradzie z majstrami zgasła doszczętnie.

— Dlaczego? co się stało?

— Omyliłem się, wyszedłem po za linję naftową tej góry, trafilem na przecięcie. Boroń, stary nafciarz, przeczuwał to, lecz nie śmiał mi powiedzieć. Zresztą nie usłuchałbym. Zakładać nowej studni niepodobna, niema za co, nie wytrwamy. Ucziwość nakazuje oddać żydowi pieniądze.

— Ucziwość nakazuje oddać żydowi wszystkie pieniądze, a nie nędzne dwa tysiące. Jeżeli ty się cofasz, ja nie ustąpię, zajmuję twoje stanowisko i idę dalej sam—wsunął pieniądze do bocznej kieszeni surduta.

Stefan przetarł ręką oczy.

— Przepraszam, nie zrozumiałem cię.

— Że zostaje i kopię dalej... wyrażam się jasno.

— Ty? dziecko jesteś!

— Powiedz wyraźnie: idjota. Ale i to także należy do idjotyzmu cofać się z pola bitwy—uderzył dłonią w stół.—Zadługo cierpiełem, spodziewałem się, oczekiwałem, aby mnie jedna pomyłka miała zabić. Maszyn mi nie wydrą. Któż je kupi? A kto ośmielił się w zimie je przewozić? Stara studnia daje trzy beczki. Mniejsza! zawsze coś daje. Można ją zresztą jeszcze pogłębić. Dwa tysiące, z tem, co da stara studnia, wystarczą na dwa miesiące.

Stefan patrzył wielkimi oczyma i miledzał. Na jego twarzy widać było ciężką pracę mózgu. Na ustach jego siadał cień uśmiechu, to znowu brwi mimowoli się ścierały.

— Ty znajdziesz dla siebie — mówił dalej Zygmunt — kawałek chleba, przyszłość, los... Znany jesteś w świecie nafciarskim i niezawodnie poszukiwany. Lecz ja? co ze mną? Gdzie ja się obrócić i co ze sobą zrobić?... Półroczną nade mną pracą nauczyłeś mnie chcieć i mieć nadzieję, a teraz dajesz mi rewolwer.—Dobrze!—i znowu uderzył ręką w stół—ale wtedy, gdy wydam ostatniego guldna, gdy wypompuję ostatnią beczkę ze starej studni i stracę na jednego guldna kredyt. Wtedy dopiero rewolwer, który mi dziś pchał z ręki, przyjmę. Tak, sądzę, powinien postąpić ucziwy człowiek.

Stefan zmęczony siadł w fotelu, Zygmunt zaczął chodzić po pokoju. Wszystkie w nim nerwy grały gorączką życia.

Gwałtownie wciągnął w płuca powietrze.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

ków sekcji III-ej przemysłu rolnego, na którym, po przeczytaniu protokołu z poprzedniej sesji, p. Stanisław Chaniewski mówił będzie w sprawie oceny chemicznego składu roli; dr. Mizerski „o hodowli czystych drożdży i znaczenie ich dla gorzelnictwa oraz piwowarstwa”, wreszcie prof. N. Milicer „O żużlach Martina”.

= Wyszedł świeżo nowy przewodnik kolejowy, wydany nakładem i pod redakcją pp. Luboradzkiego i Michalskiego. Wydawnictwo to zapowiada w ukazać się mającej wkrótce edycji letniej, dokładne wskazówki dla osób zamierzających udać się na tegoroczną wystawę do Chicago.

= Dotychczasowy redaktor *Warszaw. gub. wied.* r. k. Majewski, został uwolniony od zajmowanych obowiązków, a p. o. redaktora zamiarowano p. Markowskiego.

= Przewodniczenie w Komitecie kanalizacyjnym, na czas nieobecności p. prezydenta miasta, powierzono członkowi tegoż komitetu r. st. Ziętkowskiemu.

= Komendant artylerji fortecznej w Nowogrodzie, generał-major Riumin, wyjechał z Warszawy. — Zarządzający główną warszawską komorą składową, rz. r. st. Bławski, powrócił z Moskwy. — Inżynier górniczy, rz. r. st. Keppen, przyjechał z Petersburga.

= W d. 23 im b. m. p. Kazimiera Hellerówna przyjmie udział w wykonaniu pieśni religijnych w kościele archikatedralnym, a to na zaproszenie J. E. ks. arcybiskupa warszawskiego, który w dniu wczorajszym raczył udzielić artystce posłuchania i błogosławieństwa.

= Z teatru i muzyki.

* Wczoraj w balecie „Wesele w Ojcowie” po raz pierwszy wystąpiła gościnnie primaballerina, p. Marja Petipa.

Artystka ta celuje w tańcu charakterystycznym, w którym wykazuje frazes wyrazisty, smiałością ruchu i siłą nóg zawarunkowany.

Zalety te uwidoczniła p. P. w czardaszu, świetnie odtańczonym z p. Bekefiem, również gościnnie na scenie tutejszej występującym.

* Teatr Wielki zgromadził b. liczną publiczność: w roli Santuzzy dała się słyszeć po raz trzeci p. Hellerówna.

Śpiewaczka była wybornie dysponowana, to też wczorajszą bohaterka „Cavallerji” otrzymanie zbierała oklaski.

= Wieczory „głosowe”.

Członkowie „Lutni” zamierzają urządzić szereg koncertów, urozmaiconych śpiewem.

Lieźba wieczorów ma odpowiadać ilości rodzajów głosów w chórze, przyczem rolę gospodarzy pełnić będą kolejno: pierwsi, następnie drudzy tenorzy, pierwsze, a ostatecznie drugie basy.

Biesiada onegdajsza, której amfitrjonami byli pierwsi tenorzy, odznaczała się werwą i wesołością.

= Dzisiejszy raut.

Jak bal kostiumowy w karnawale, tak w poście dzisiejszy raut pań Towarzystwa św. Wincentego a Paulo odznacza się charakterem odrębnym.

Jak wiadomo, gospodynie zabawy podzieliły na dziś salony ratusza na dwie części.

W jednej panować będzie sztuka, a przedstawicielką i przedstawicielami jej będą firmy artystyczne tej miary, co Mira Heller i „Lutnia”.

Na wrażeniach więc artystycznych zbywać nie może.

W namiotach zaś, a raczej „halach” zasiadą w stylowych, starożytnych strojach gospodynie zabawy, których lista wymienia wszystkie niemal nazwiska warszawskiego *high-life*u.

Jak zwykle na rautach, urządzanych przez panie św. Wincentego, nietylko sale dolne, ale i galerje wypełnią się tłumami.

Jednych ściągają doborowa muzyka, innych znów — tualety.

Oczywiście lornetki będą stałe przy oczach, bo podobno raz tylko na rok, na dzisiejszym rautcie, szerza publiczność ogląda bez przeszkody dziesiątki arcydzieł Wortha czy Hersego, upięte w prawdziwe poematy z piór, jedwabów i koronek...

= „Panieński”.

W dniu 21-ym b. m. w salonach resursy obywatelskiej odbędzie się pod tą nazwą zabawa, zasługująca na miano nadzwyczajnego rautu.

Obok bogatego programu popisów wokalnych, muzycznych i dramatycznych, energiczne i pełne szczęśliwych pomysłów gospodynie obiecują ożywić zabawę przez wprowadzenie dwóch nowości, mianowicie: kiermaszu i orkiestry.

W sali stanie kilkanaście namiotów, gdzie panie, jako straganarki, będą rozlewały herbatę, częstowały ciastkami i pomarańczami, obdarowywały bukietkami i t. p.

Gospodynie starać się też będą, aby zabawa była zajmująca i ogólna, jak to bywa zwykle w ściśle znajomem kółku.

= Kolonje letnie.

W dniu wczorajszym dopełniono w dalszym ciągu zapisu kandydatów do kolonij letnich.

Zgłosiło się chłopców chrześcijańskich 53, dziewczyn 60; chłopców izraelskich 17, dziewczyn 28.

Łącznie z zapisanymi poprzednio kandyduje 841 dzieci.

Dziś dalszy ciąg zapisu.

= Zjazd górniczy.

W dniu wczorajszym przybył do Warszawy rz. r. st. Koepen, prezes tegorocznego zjazdu górników w Warszawie.

P. K. zatrzymał się w hotelu Europejskim.

Prezesowi towarzyszy inżynier górniczy W. Żukowski.

Obrazy zjazdu górniczego rozpoczną się w nadchodzącą sobotę, o godz. 11-ej przed południem w sali ratuszowej.

Spodziewany jest liczny zjazd przemysłowców i techników.

= Rozkład letni.

Rozkład letni jazdy na kolei wiedeńskiej zwiększa liczbę pociągów pasażerskich o jeden pociąg, a zmienia dotychczasowy miejscowy, kursujący z Warszawy do Skierniewic, na pociąg stały, dochodzący do Sosnowic.

Natomiast, według projektu nowego rozkładu, pociąg letniczy wychodzić ma o godz. 8½ w wieczór z Warszawy, co z wielu względów nie odpowiada jego właściwemu przeznaczeniu.

Wprawdzie wieczorny kurjer wiedeński nie ma się według nowego porządku zatrzymywać na stacjach pośrednich, aż do samych Skierniewic, niemniej nie przeszkadza to, ażeby pociąg letniczy, zastępując poniekąd pociąg kujerski, mógł jednocześnie wychodzić o dwie godziny później, to jest po pociągu kujerskim i ułatwiać w ten sposób mieszkańcom letnich mieszkań odpowiednią komunikację.

O ileśmy słyszeli, wiele głosów z tego rodzaju życzeniem zwraca się już dziś do zarządu kolei.

= Halle targowe.

W tych dniach ministerjum spraw wewnętrznych zatwierdziło warunki przedstawione przez zarząd miejski na budowę krytej hali na terytorjum b. kosszar mirowskich.

Obecnie magistrat ogłosi na to przedsiębiorstwo licytację.

= Sery za granicę.

Wywóz sera naszego za granicę ogromnie się zwiększył.

Ajant, Wirsch z Berlina, wysłał ostatnie trzy wielkie transporty, przedstawiających wartość około 5,000 rs., a pochodzą z dóbr: Kazuń, Leszczynki i Lgota.

= Kanalizacja i wodociągi.

Komitet kanalizacyjny wystąpił do władzy wyższej o upoważnienie do ogłoszenia przetargu ograniczonego na dostawę kamieni ciosowych z piaskowca, potrzebnych w r. b. do budowy basenów osadowych na polu mokotowskim, a do udziału w rzeczonym przetargu zaprosił dziesięć firm krajowych.

Tenże komitet stara się o upoważnienie władzy do nabycia sposobem gospodarczym rur i syfonów szteingutowych, niezbędnych do robót kanalizacyjnych w r. b. przez ogłoszenie przetargu ograniczonego z udziałem w niej jednej firmy krajowej i czterech zagranicznych.

Kosztorys techniczny, sporządzony przez p. Lindleya na budowę kanału pierwszej klasy na ulicy Próźnej, obliczony na sumę rs. 9,405 kop. 82 przedstawiono do zatwierdzenia władzy.

Z powodu rozszerzenia programu robót kanalizacyjnych na r. b. zakontraktowana dotąd cegła okazała się niedostateczną.

Magistrat wystąpił przeto do władzy wyższej o upoważnienie do nabycia cegły jeszcze w ilości pięćset tysięcy drogą administracyjną od właściciela cegielni Żabki po rs. 17 kop. 50 za tysiąc.

= Z Saskiej Kępy.

Na Saskiej Kępie koloniści przystąpili do zwożenia budulcu pod trzy nowe wille, przeznaczone dla letników.

Staną one po za „Prado”, w ustronnej części Kępy.

= Z Wisły.

W dniu wczorajszym ku wieczorowi stan wody na Wiśle wynosił stóp 10 cali 2.

Pod Łomiankami reszta lodu ruszyła.

= Przystań wioślarska.

Przystań Towarzystwa wioślarskiego przed otwarciem będzie odświętowaną.

Miedzy innemi jedna z dwóch kryp, podtrzymują-

cych przystań, z powodu uszkodzenia, będzie zamienioną na nową.

= Żegluga.

Wobec ruszania zatorów i opadania wody na Wiśle, uczestnik spółki żeglugi, p. St. Górnicki, wydał polecenie ściągnięcia parostatków, zimujących pod Płockiem, do Warszawy.

Przystanie staną we właściwych miejscach za dni kilka.

= Kradzieże.

Zamieszkałemu przy ul. Chmielnej pod № 110-ym Władysławowi Wyszynskiemu skradziono garderobę wartości 100 rs. — Nocy wczorajszej ze stajni Kalmana Halbersatata skradziono konia, dwa chomonta i wóz wartości 120 rs. — Z otworzonego wytrychem mieszkania przy ulicy Złotej pod № 21-ym p. Daszewskiemu skradziono futro i rzeczy na sumę 280 rs. oraz gotówkę 215 rs. — Z mieszkania kupca Taumana przy ulicy Muranowskiej pod № 31-ym onegdaj wieczorem skradziono damską i męską garderobę wartości 360 rs. — W domu pod № 28-ym na Nalewkach przytrzymano na kradzieży instrumentów hydraulicznych Stanisława Paździerskiego. — Ujęto Ryfkę Augustowier, służącą, na kradzieży bielizny u Nauma Berenewajga przy ulicy Świętojerskiej № 34. — Mordka Dubowski przytrzymany został na kradzieży kieszonkowej na targu za Żelazną-Bramą. — Wreszcie ujęto 11-letnią Helenę Pantakównę na kradzieży drobnych pieniędzy w sklepie przy ulicy Smoczej pod № 17-ym.

= Z ulicy.

W dniu wczorajszym na ul. Kościelnej Wiktor Osuchowski przy wysiadaniu z bryczki potknął się i upadł tak niefortunnie, iż złamał prawą nogę.

Na ul. Okopowej Tekla Lipińska wskutek poślizgnięcia się upadła i złamała rękę.

= Z wichury.

Wczorajsza wichura poczyniła szkody w mieście. W domu pod № 78-ym przy ul. Hożej wichur zerwał część dachu; w domu pod № 13-ym przy ul. Średniej, pod № 7-ym przy ul. Stalowej i w ogóle na Pradze wiele rynien zostało zerwanych, a dachy uszkodzone, parkany poprzewracane.

W posesji pod № 61-ym przy ul. Wilczej obalila się część parkanu.

Wypadków z ludźmi nie było.

= W malignie.

Nocy wczorajszej Antoni Szutyński, robotnik kolejowy, zamieszkały na Pradze, w gorące malaryczne wyszedł do sieni, gdzie, przechyliwszy się przez poręcz schodów, spadł na dół.

Szutyński złamał lewą nogę i poniósł niebezpieczny szwank boku.

= Do szczeru.

Kolonista z Kępy, Jan Kołodziejczyk, powracając z Warszawy w towarzystwie Michała Szymańskiego, został napađnięty przez trzech drabów.

Szymański ratował się ucieczką.

Rabusie, nie znalazłszy przy K. pieniędzy, ściągł z niego kożuch, buty i resztę ubrania.

Ograbiony pozostał w jednej koszuli.

Oczywiście, po przebyciu parowiorstowej przestrzeni w podobnym kostjumie, K. ciężko zaniemógł.

= Pokasanie.

Wczoraj w mieszkaniu Pelagji Łuczyńskiej przy ul. Freta pod № 48-ym wściekł się pies pokojowy i pokasał swoją panią i stróża domu, Józefa Stępnika.

Psa zabito, a poszwankowanych odesłano do dra Bujwida.

= Samobójstwo.

Wczoraj, o godz. wpół do 3-ej po południu, mieszkańcy domu pod № 33 im przy ul. Wileńskiej zaalarmowani zostali hukiem wystrzału, pochodzącym z mieszkania p. Watana.

Gdy udano się na miejsce i drzwi otworzone, znaleziono osiemnastoletnią Marję Kalenbachównę, szwaczkę, z przestrzeloną piersią.

Wszelki ratunek był już spóźniony.

Przyczyna targnięcia się na życie niewiadoma.

Zwłoki zabezpieczono na miejscu.

= Pożar.

Wczoraj, około godz. 2-ej po południu, przy ul. Ogrodowej pod № 40-ym, w jednopiętrowym domu murowanym, należącem do Emilji Wisniewskiej, zapaliły się belki, wpuszczone z dwóch stron do komina.

Ztąd płomienie przedostały się pomiędzy sufit a polepę.

Zawiadomiony o wypadku oddział mirowski straży nadbiegł na ratunek.

Po pięciu kwadransach pracy płomienie stłumiono. Wyrabano palące się belki i zerwano scifty nad piekarnią i sklepem z pieczywem Andrzeja Egelfelda.

= Nowa świątynia.

W osadzie Miedzna, w powiecie węgrowskim, stary, drewniany kościółek chylił się do upadku.

Parafianie zakrzętnęli się tedy około budowy nowego, murowanego już kościoła i po uzyskaniu w r. 1891-ym pozwolenia siedleckiego rządu gubernjalnego, przystąpili w maju tegoż roku do założenia fundamentów.

Obecnie po dwóch latach Miedzno ma piękną świątynię w stylu gotyckim, murowaną, pokrytą blachą.

Ku niebu wystrzela wysoka wieża.

Wnętrze świątyni jeszcze nieukończzone, ale energja, z jaką parafianie dotychczas zabierali się do dzieła, daje rękojmię, iż niezadługo braki usunięte będą, a poświęcenie świątyni nie da czekać na siebie.

Oto parę szczegółów z budowy:

Główne gotyckie sklepienie wykonał p. Jan Zajczkowski, sztukator, przy współudziale przedsięwzięcia i majstra mularskiego p. Gontkowskiego, pod kierunkiem powiatowego inżyniera budowniczego Kazimierza Zajczkowskiego.

Okna żelazne i krzyż na wieżę wykończyła warszawska fabryka Gostyńskiego.

Zarówno powstanie kościoła, jak i rychłe wykończenie świątyni jest zasługą hr. Ostrowskiej, właścicielki dóbr Miedzna, Jastypory i Korczew, oraz miejscowego proboszcza, księdza Rybki.

Brak podłogi, drzwi i wewnętrznego kościoła niewątpliwie usunięty będzie niebawem, a nowa świątynia otworzy swe podwoje ku chwale Bożej i pożytkowi dusznemu parafjan.

+ Echo łódzkie.

Korespondent nasz pod. 3-im b. m. pisze:

„Łódź pod wielu względami stara się brać przykład z Warszawy; zwłaszcza na polu filantropji i dążeń humanitarnych naśladowictwo staje się coraz widoczniejszym.

Mamy właśnie do zanotowania świeży fakt tego, mianowicie krzątanie się pewnej grupy mieszkańców tutejszych około zorganizowania w Łodzi komitetu obywatelskiego, któryby niósł pomoc biedakom w razie pojawienia się cholery.

Projekt zasługuje na zupełne uznanie, urzeczywistnienie go bowiem, w połączeniu ze środkami, jakie już przedsięwzięto, dałoby wszelką możność skutecznego zwalczania epidemji.

W szeregu przedsięwziętych dotąd środków zaradczych pierwsze miejsce zajmują baraki chole-ryczne, urządzone w liczbie kilkunastu kosztem fabrykantów i miasta, następnie kadry t. zw. sanitary, którzy obznajmiani są już z pielęgnowaniem chorych, a którzy utrzymywani będą podczas epidemji z funduszu miejskich, wreszcie utworzona w r. z. komisja sanitarna, do której składu wchodzią wszyscy tutejsi lekarze i przeszło stu obywateli.

Zarządowi kolei łódzkiej przedstawiony został projekt rozszerzenia stacji Łódź przez dodanie placu, na którym byłoby można ułożyć jedną linię szyn z kilku odnogami do wekslowania, będą tam nadto wybudowane nowe rampy dla ładunków.

Mechanik tutejszy, p. W., otworzył zakład, w którym wyrabia niektóre części składowe maszyn do szycia, sprowadzane dotąd z zagranicy.

Na wiosnę r. b. p. K. rozpocznie budowę nowej farbiarni przy ul. Ogrodowej, po za cmentarzami.

Plan budowy jest już zatwierdzony; farbiarnia przyjmować będzie do kolorowania przedzę i tkaniny wełniane.

Ogrodnik tutejszy, p. Gernoth, znacznie rozszerza w tym roku ogród swój przy ul. Konstantynowskiej; nadto wybudowana tam będzie duża oranżeria, której plan wygotowuje budowniczy inż. Landau.

W tych dniach jedna z większych posesyj pod nr. 780/59 przy ul. Piotrkowskiej, należąca dotąd do spadkobierców Minzbergów, zmieniła właściciela; nabył ją za 120,000 rs. komisjoner tutejszy, p. Jakub Warchiwka.

+ Nowa spółka.

Lublin posiadać może będzie wkrótce stowarzyszenie spożywcze, którego potrzeba daje się tam uczuwać głównie sferom urzędniczym.

Wieżę też w gronie urzędników powstał projekt utworzenia takiej spółki.

Część ich postanowiła przez 10 miesięcy składać po rs. 5, a następnie przystąpić do działania.

Nie chcą oni zakładać sklepu nowego, lecz zakupić jeden z istniejących, aby niepotrzebnie nie powiększać konkurencji.

Obliczono, że gdyby tylko 40 do 50 osób zakupowało towary spożywcze w sklepie stowarzyszenia, spółka mogłaby rozwijać się bardzo pomyślnie i dawać uczestnikom, obok cen niższych, także i dobrą od wkładów dywidendę.

+ Echo lubartowskie.

Korespondent nasz z Lubartowa pisze d. 4-go marca:

Kra na Wieprzu płynie już bardzo mała; poziom wody nie wysoki.

Po tegorocznych śniegach spodziewaliśmy się większego wylewu.

W Lubartowie ponownie wydano rozporządzenie, iżby członkowie komitetu sanitarnego rewiry swoje mieli w należytym porządku.

Podobno ma też i z Lublina zjechać do nas komisja sanitarna, celem zbadania warunków zdrowotności miasta, wody w studniach i ciasnoty mieszkań, zajętych przez klasę uboższą, przeważnie staroza-konną.

Dnia 3-go b. m., p. Ludwik Grabowski, ze stajni swej sernickiej, wysłał dwie klacze: „Lady-Hemi i Farsę” dla pokrycia do stajni cesarskiej na Węgrzech, w m. Locz-Brestowany.

W folwarku Serock, dóbr bankowych lubartowskich, urządzonej został punkt postoju 2-eh ogierów ze stajni w Janowie, gub. siedleckiej.

Ogierzy są rasy roboczej i noszą nazwy „Lord-Maton” i „Paradny”.

Z punktu tego mogą korzystać i okoliczni obywatele za opłatą.

+ Pomoc dla chorych.

W Końskich, z inicjatywy pana Hermana Grundmana, usilnie popieranej przez naczelnika powiatu p. Moroszkina, powstał projekt utworzenia rady opiekuńczej, mającej na celu niesienie pomocy ubogiej ludności żydowskiej, dotkniętej chorobami.

W tym celu nakreślono ustawę—miasto rozdzielono na pięć fawierów i utworzono komitet, do którego weszli: p. Grundman, jako przewodniczący, pani Zyngerowa, jako jego pomocnica, panie Grundmanowa i Wiślicka, jako kontrolerki, pani Rafałowiczowa, jako kasjerka, panie zaś: Werthajmowa, Wejslicowa, Bialerowa, Rozenowa i Naparstek, jako opiekunki rewirów.

Fundusze rady mają powstać z ofiar inicjatora i członków komitetu, tudzież ze składek dobrowolnych.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Od d. 10-go marca w domu bankierskim Kronenberga wydawane będą drukowane sprawozdania za r. z. z działalności niemieckiej o Towarzystwa kontynentalnego desau-skiego oświeclania gazem.

— Do d. 10-go marca tutejsze Towarzystwo dobroczynności przyjmować będzie podania od ubiegających się o wakujące stypendjum z funduszu 15,000 rs. dla ucznia gimnazjum lub studenta uniwersytetu w sumie rs. 119; wakuje również zasiłek z zapisu s. p. Orzechowskiego dla ucznia szkoły specjalnej w ilości rs. 150.

— D. 11-go marca rozpocznie się w Warszawie pod przewodnictwem członka rady górniczej, Keppina, trzeci zjazd przemysłowców górniczych Królestwa Polskiego, z udziałem przedstawicieli kolei.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Berlin, 6-go marca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

Komisja wystawowa artystów berlińskich dzisiaj ogłasza swój program na r. b., ułożony podług statutów, zatwierdzonych przez cesarza. Wystawa odbędzie się w pa-lacu wystawowym przy dworcu Lehrteńskim i trwać będzie od d. 14-go maja do 30-go lipca r. b. Udział w niej biorą wszyscy artyści berlińscy, reprezentowani przez stowarzyszenie członków akademji sztuk pięknych i przez towarzystwo artystów tutejszych. Kierownictwo spoczywa w rękach wspomnianej komisji, do której składu wcho-dzi sześciu członków akademji, sześciu towarzystwa arty-stów i trzech delegatów düsseldorfskich. Prezesem komisji został obrany profesor Karol Becker, sekretarzem profesor Hans Meyer.

Dopuszczone są dzieła artystów żyjących wszystkich krajów z dziedziny malarstwa, rzeźbiarstwa i architektury, nadto rysunki i reprodukcje. Nie przyjmowane są dzieła, które już raz były w salonie wielkim berlińskim wystawione, nadto prace anonimowe i kopje, z wyjątkiem rysunków do miedziorytów. Architektom dozwala się wystawiać fotografie swych budowli wykonanych. Do-zwolone są i fotografie malowideł *al fresco*. Artystom nie wolno wystawiać więcej nad trzy dzieła sztuki tego samego gatunku, chyba, że komisja dozwala na wyjątek. Dzieła członków akademji i artystów, udekorowanych zło-tym medalem pruskim dla sztuk pięknych, jako też arty-stów zaproszonych osobiście, nie podlegają *jury*, ani o-płatom. O zawieszeniu obrazów stanowi osobna komisja, złożona z 13-tu członków. Prace należy nadsyłać do gmachu wystawowego od d. 12-go kwietnia poczynawszy do d. 25-go t. m.

Udział secesjonistów monachijskich w tegorocznej wy-stawie jest zapewniony. Postanowili jednogłośnie wziąć w niej udział po przyznaniu sobie następujących warun-ków: 1) osobnego pomieszczenia; 2) osobnej komisji sta-nowiącej o zawieszeniu; 3) ograniczenia dzieł pojedyn-nych artystów do trzech dzieł tego samego gatunku; 4) osobnej *jury*.

Rokowania, prowadzone pomiędzy rządem a księciem Kumberlandzkim, do pomyślnego przywiodły rezultatu. Muzeum wefickie oraz kosztowna biblioteka oddane będą księciu na własność. Słynną stadninę w Herrenhausen, ogrody, dostępne dla publiczności, wraz z domem palmowym, obowiązuje się książkę utrzymywać w stanie dzisiej-szym.

*

Paryż, 6-go marca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

Niespodziewana a ciężka żałoba dotyka cały uczonej i literacki świat: niespodziewana, bo choć Hipolit Taine oddawna złożony chorobą, jednak nie nie przepowiadało tak tragicznego zakończenia. Umarł on wczoraj po po-ludniu w mieszkaniu swoim przy ulicy Cassette nr. 23, średniowiecznej, ciemnej i ciasnej uliczce dzielnicy Notre-Dame-des-Champs. Skonał na rękę żony i dzieci. Za-wiadomiony natychmiast sekretarz akademji, Kamil Doucet, Ernest Lavisse, Jan Psichari zięć Renana, udali się na miejsce, jako jedni z najbliższych przyjaciół zmar-łego—i rozpowszechnili smutną wiadomość po mieście.

Oto kilka szczegółów życia i działalności zmarłego. Urodził się w Vouziers, w Ardenach, d. 21-go kwietnia

1828-go r., nie miał więc jeszcze lat 65-u; w 20-ym roku życia wszedł do szkoły Normalnej, a w pięć już lat potem został doktorem nauk literackich za tezę o bajkach La-fontaine'a. Rozpoczął od profesury w liceach, ale widząc niechęć władzy ku sobie z powodu swych poglądów filo-zoficznych, porzucił urzędową karierę i zaczął wiele pisy-wać, studiując jednocześnie w akademji lekarskiej i w mu-zeum historii naturalnej fizjologję człowieka. W roku 1878-m wczoraj kandydował do fotelu Thiersa w aka-demji, lecz został pobity; w sierpniu tegoż roku otrzymał fotel po de Lomenie'm.

Dziś otworzono wystawę Meissoniera; wejście w dniu dzisiejszym kosztowało 100 fr. okrągłych, co nie prze-szkodziło przybyć masie osób: byłoby ich pewno jeszcze więcej, gdyby się płaciło 1,000 fr., bo łatwiej było po-znać pana po cholewach. Pomimo zatargu między synem Meissoniera i wdową po nim, która na tę wystawę przy-stać nie chciała, zgromadzono bardzo wiele dzieł mistrza, mających jedną wspólną cechę: klejnotów z ich kunsztow-nością i z ich chłodem. Jest tam pierwszy jego obraz „Mieszczanin flamandzki” i ostatni, z r. 1890-go, „Jena”; jest największy, bo rozmiarów naturalnych, „Przewodnik” prowadzący zdradziecko wojsko r. 1798-go na manowce; są wszystkie rodzaje: sceny domowe, wojskowe, krajo-brazy. Jest głowa Thiersa, zdjęta na łożu śmierci, z da-tą 4-go września 1877-go r., godzina 7 rano; akwarela „Dragon pałacy fajkę”, portrety: Aleksandra Dumasa, Wiktora Lefrance'a, Juliusza Hetzela, syna artysty Karola. Wreszcie szkice, obok prac wykończonych, pozwalające poznać sposób, w jaki pracował i wykończał.

Resztkowie są znowu od kilku dni w Paryżu i wystąpią dziś i w piątek w „Proroku”.

*

Łondyn, 22-go lutego.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

W teatrze Trafalgarskim zaczęły się wczoraj i trwać będą cały tydzień przedstawienia poranne „Budowniczego”, najnowszej... zagadki Ibsena. Grono artystów, po części amatorów, oświadcza, iż celem przedstawień jest „dać pu-bliczności sposobność do wynalezienia (czego nikt jeszcze nie wynalazł) istoty ibsenizmu”. Publiczność tutejsza liczy bardzo drobną garstkę wielbicieli Ibsena; większość uważa go poprostu za szarlatana, *impostor*. Nikt oczy-wiście nie rozumie jego *Solnes'a* i jego Hildy Wangel, a jedyne rzesiste oklaski, odezwały się wczoraj, kiedy Hilda zawołała w sztuce: „Cóż za niedorzeczności pan wy-gadujesz!”

Rada miasta stołecznego, chcąc o ile możliwości usunąć z pewnych dzielnic natłok straganiarzy, sprzedających o-woce, jarzyny i kwiaty, rozpoczęła dla nich budowę dwóch olbrzymich gmachów; jeden, w formie rotundy, stanie w dzielnicy Holborn, drugi, czworokątny, w sąsiedztwie Westminsteru. Przyjął pomysł doskonały: dachy tych rozległych budowli będą płaskie i służyć mają miejscowej dziaćwie za dziedziniec do zabawy i używania świeżego powietrza.

Najpierwszym obecnie salonem w stolicy jest Środowy u księżnej Devonshire, małżonki szefa partji unjonistycz-nej i starych whigów w izbie lordów, który, będąc mar-grabią Hartington, był długoletnim kolegą Gladstone'a a jego domniemywanym spadkobiercą politycznym; rozdzie-liła ich kwestja irlandzka. Hartington odziedziczył ty-tuł ojcowski i kolosalną fortunę, Cavendishów, miał lat 59. Było to przed półtora rokiem. Wkrótce potem za-słubił wdowę po księciu Manchesteru, w której się kochał od lat studenckich i która była mu Zenobją w ciągu całej jego kariery parlamentarnej. Księżna jest o dwa lata młodszą od męża, należy dziś jeszcze do najpiękniejszych kobiet w Europie. W salonach jej można spotkać każdej środy najwybitniejsze osoby z parlamentu, z kół towarzy-skich, literackich, teatralnych i artystycznych. Jedyny to dem, ów brzydki z zewnątrz, a przepyszny wewnątrz pałac na Piccadilly (*Devonshire House*), w którym po-stawie irlandzcy, ostracyzowani do niedawna w daleko niższych sferach, schodzą się z Gladstone'm i Salisbury'm, gdzie największe panie angielskie obcują swobodnie z najnowszymi „gwiazdami” scen—niekiedy klasycz-nych.

Przybył tu i zabawi *incognito* do końca marca brat króla Humberta, książę Aosty.

Ed. N.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 8-go marca. (Tel. Ajen. półn.)—Oprócz posła przy dworze berlińskim, hr. Szuwalo-wa, przybył tu także poseł przy dworze wiedeńskim, ks. Łobanow Rostowski.

Petersburg 8-go marca. (Tel. Ajen. półn.)—Wskutek nadsyłania do ministerjum spraw wewnę-trznych pism w sprawie wysyłki skryształowanego kwasu karbolowego w ilości jednego i dwu pudów, departament medyczny zawiadamia, że kwas ten bywa wydawany tylko w beczkach, zawierających 10½ i 11½ pudów.

